

PERIODIEK

Lid van [EWFC](#)Lid van [IFEH](#)

Een uitgave van het
“College van Keurmeesters”

Van de redactie:

Beste collega's,

Het is alweer midden in de zomer.
 Velen zijn op vakantie, op vakantie geweest of hebben het nog tegoed.
 Zo ook de redactie van het Periodiek, maar wat in een goed vat zit.....
 Jullie “pins”, zijn klaar en liggen te wachten op hun trotse eigenaar. Heb je hem nog niet, vraag even aan een bestuurslid of correspondent war je hem kunt krijgen.

Het Collega gaat online.....
 Er wordt hard gewerkt aan de website van het College, en er is toezegging voor het helpen opzetten daarvan. Mochten er nog leden zijn die hier goed in zijn, laat dat even weten.
 In deze uitgave ondermeer een verslag van de voorjaarsvergadering in Oosterwolde (Fr).

Voor kopij, ideeën en wensen kan je mailen naar: jhomma@chello.nl of jan.homma@kvw.nl

In deze Periodiek:	blz.
<i>van de redactie-colofoon</i>	1
<i>Bestuursnieuws</i>	2
<i>Verslag voorjaarsvergadering en bezoek Plusfood/Friki</i>	3
<i>Seniorenhappening 2003</i>	6

Nuttige en interessante www „links“:

[College van Keurmeesters](#)
[Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit](#)
[Voedsel autoriteit van Belgie \(NL\)](#)
[Van de grond tot de mond](#)

bestuursnieuws

Beste collega's

We zitten alweer midden in de vakantietijd. Het maken van vakantie plannen is vaak al een vorm van voorpret voordat de zonnige costa's zijn bereikt. Lekker even weg van de dagelijkse beslommeringen en de werkdruk. Zo op de helft van het jaar maakt iedere keurder de balans op of er aan het eind van het jaar de planning gehaald wordt. Hoe liep het met de inpassing van de steeds opvolgende projecten van monsternamen en inspecties. En dan artikel 30-31 WHL. Tijdens inspecties blijkt nog steeds dat er bij sommige ondernemers weinig interesse bestaat voor deze wetgeving of dat zij alleen registreren omdat de Keuringsdienst dit verlangt. Een veel gemaakte opmerking is: "Nederland moet weer eens voorop lopen en op vakantie zie ik dat het vaak in het buitenland ook niet klopt". Begin juni maakte ik deel uit van een team dat een HACCP Peer review missie in Estland uitvoerde. Het doel van deze missie was om uit te zoeken hoe ver nieuwe lidstaten zijn met de implementatie van EU richtlijn 93/43 in de industrie en bij de ambachtelijke bedrijven. Verder moesten de experts uit Ierland, Denemarken en Nederland presentaties geven hoe de inspecties in de eigen landen werden uitgevoerd. Het was een leuke ervaring om te zien dat de Esten er veel energie in staken en dat een groot deel van de bedrijven inmiddels werken volgens de HACCP regels. Tegen de groep van bedrijven die achter bleven met het uitvoeren van de regels werden maatregelen genomen in de vorm van boetes. Het is goed om te weten dat er in de aankomende nieuwe EU landen ook wordt gecontroleerd op HACCP regelgeving en dat er gewerkt wordt aan Hygienecodes.

Na het zeer geslaagde bezoek aan het door de Keulse collega's georganiseerde wijnseminaar in 2001 is er een nieuw bezoek in ontwikkeling in het voorjaar van 2004. Uit het laatste contact met collega Bernd Stumm dat ik had bleek dat het weer een mooi programma wordt. Er wordt gewerkt aan een viertal bedrijfsbezoeken waaronder mogelijk weer een wijnproeverij en een bezoek aan de Turkse vleeswarenfabriek Egeturk. Ik houd jullie op de hoogte van de ontwikkelingen.

In het EWFC zat de termijn van Andreas Muller uit Wenen als secretaris-generaal er op. In de laatste vergadering in Oostende werd de Nederlandse kandidaat Jan van de Loo gekozen als opvolger. Jan gefeliciteerd. Tijdens zo'n vergadering worden ook de nieuwe ontwikkelingen besproken die er bij de verschillende diensten spelen. De opvallendste was voor mij dat men in Duitsland bezig is met regelgeving voor inspectieaantallen per dag. Een controleur die in de stad werkt krijgt als richtlijn per inspectiedag 4 inspecties en voor controles buiten de stad 2 inspecties. Allen een fijne zomer gewenst.

Jan Hulshoff

VOORJAARS-VERGADERING met EXCURSIE FRIKI te OOSTERWOLDE (Fr)

Een verzorgde uitnodiging maakte, ook bij de Seniorleden, bekend dat er op **Woensdag, 14 mei 2003** een **Voorjaarsvergadering** van het **College van Keurmeesters** werd gehouden maar tevens een **excursie bij Plusfood B.V. te Oosterwolde**, producent van vele artikelen met kip- en kalkoenvlees als basis en in de handel gebracht onder het merk **FRIKI**.

Het was een uitgelezen dag om de reis naar het Friese land te ondernemen en gezien het programma mocht verwacht worden dat velen aan deze uitnodiging gehoor zouden geven.

Rond 9.15 uur bevonden de eerste keurmeesters zich reeds op het terrein van Plusfood B.V. te Oosterwolde. Zij kwamen uit de buurt en hadden een belangrijke taak die dag. Vanaf 9.30 uur werd het drukker en verzamelden zich steeds meer keurmeesters rond de thermoskannen met koffie in een speciaal voor dit doel ingerichte vergaderruimte.

Je kwam niet zomaar binnen want een rechtvaardige edoch strenge dame aan de balie sommeerde ons eerst een formulier in te vullen en ons op de hoogte te stellen van de "Hygiëneregels van Plusfood" door het lezen van een aan ons verstrekt formulier.

We werden met de neus op de feiten gedrukt en er op attent gemaakt dat we vertoefden in een bedrijf waar regels telden en moesten worden nageleefd.

De koffie deed ons goed en het weerzien van oude bekenden nog meer. Het leek even op een soort kippenhok, veel geluid dus.

Exact om 10.00 uur kwam onze gastheer, Rolf van Zoelen, binnen om ons namens Plusfood B.V. Oosterwolde hartelijk welkom te heten.

Hij was al meer dan 25 jaar aan het bedrijf verbonden en op de hoogte van alle processen in het bedrijf. Persoonlijk hield hij zich hoofdzakelijk bezig met regelgeving over voedselveiligheid, klachten en audits.

Wie en wat is Plusfood B.V. te Oosterwolde ???.

Hieronder een samenvatting in de woorden van Rolf van Zoelen.

Plusfood b.v. te Oosterwolde is al meer dan 30 jaar specialist in het verwerken van kip en kalkoenvlees tot kwalitatief hoogwaardige en innovatieve convenience producten onder de merknaam FRIKI. Plusfood realiseert een omzet van ca. 95 miljoen met ruim 500 medewerkers.

Als onderdeel van Cebeco, de grote agrarische coöperatie, en samen met het zusterbedrijf Plukon Royal, een van de grootste pluimveeslachterijgroepen in Nederland, beschikt Plusfood over een grote expertise en ervaring in het produceren en vermarkten van "Further Processed Poultry Products".

Het bedrijf heeft de laatste jaren een sterke groei doorgemaakt en beschikt inmiddels over twee productielocaties in Nederland (Oosterwolde en Uden), één in Engeland

(Wrexham) en sinds kort één in Roemenië (Constanta) en over eigen marketing en verkoopkantoren in Engeland, Frankrijk en Italië. Circa 75% van het volume wordt geëxporteerd naar vrijwel alle landen binnen de E.U. Plusfood werkt dus sterk internationaal en behoort tot de grootste Europese bedrijven in haar sector.

De succesvolle ontwikkeling realiseert Plusfood door praktische invulling te geven aan innovatie, kwaliteit, flexibiliteit en service.

Voortdurend investeren in know how en ontwikkeling en implementatie van nieuwe technologieën is de meest belangrijke technische basis van het succes.

Alle bewerkingen zoals kalibreren, marineren, paneren, batteren, braden en garen worden volgens de meest moderne methoden toegepast voor de productie van diepvriesproducten.

Voor de aanvoer van de pluimveevleesgrondstoffen maakt Plusfood gebruik van gecontroleerde en beheerste productieketens. In de eerste plaats de eigen Cebeco – Plukon Royal keten en daarnaast van een op dezelfde wijze gecontroleerde en beheerste productieketen van een Braziliaanse agrarische coöperatie waar- mee Plusfood een samenwerkingsverband is aangegaan. De commerciële strategie is gebaseerd op voortdurende innovatie in de groeiende Europese markt. Via marktonderzoek op consumentenniveau en zeer nauwe relaties met afnemers in de diverse landen en marktsegmenten worden ontwikkelingen in de markt geïnitieerd en gevolgd. De eigen verkoopkantoren en agenten spelen daarbij een essentiële rol. De positie van Plusfood in de Europese markt wordt hierdoor versterkt en uitgebreid. Het FRIKI merk wordt in diverse landen actief met reclame ondersteund.

Naast producten onder het merk FRIKI worden private label producten geproduceerd voor een aantal vooraan- staande ondernemingen in diverse markt- segmenten. Voor een gesegmenteerde marktbenadering worden concepten ontwikkeld die exact aansluiten bij de eisen en wensen van de afnemersgroepen zoals supermarkten, horeca, fastfood, speciaalzaken (slagers, poeliers) freeze centers, home service en de institutionele markt.

Plusfood levert een volledig assortiment kant en klare specialiteiten voor deze diverse Europese marktsegmenten.

Garantie voor kwaliteit en service is een sleutelwoord in de strategie van Plusfood./ De toekenning van het ISO-9001, ISO-14001, Efsis en HACCP-certificaat beshouwen wij als een objectieve bevestiging van deze strategie

Aldus de notities van Rolf van Zoelen.

Als assistent van Rolf was Ruud Tamsma aanwezig omdat deze een video presentatie kon laten zien en mondeling begeleiden over kip en kipproducten zoals deze over de wereld maar vooral in Brazilië worden geproduceerd, verwerkt en geconsumeerd. De stilte tijdens de video presentatie toonde aan dat een ieder onder de indruk was van het vertoonde maar vooral van de cijfers die werden vermeld.

Na de presentatie van al dat nieuws en de vele cijfers was het tijd voor een bezoek aan de diverse bedrijfsruimten van Plusfood Oosterwolde.

De deelnemers werden in 4 groepen verdeeld voor de rondleiding. Natuurlijk waren er deelnemers die meenden hier of daar iets te zien waar discussie over mogelijk was maar het totaal liet een bijzonder goede indruk achter. Het is eigenlijk onvoorstelbaar wat er in een dergelijk bedrijf allemaal gebeurt, je moet dat gezien hebben.

De productie van kipnuggets en kip-Cordon Bleu kregen onze meeste aandacht. De wijze waarop plakjes kipvlees gevuld worden met kaas en ham was weer een openbaring omdat geen mensenhand hieraan te pas kwam. Natuurlijk waren we onder de indruk van de snelheid waarmee een en ander gebeurde.

Ook werd ons een blik gegund in het geweldige assortiment wat geproduceerd wordt en de daarbij gebruikte aanduidingen deden je bij voorbaat het water uit de mond lopen

Na de rondgang was er de mogelijkheid tot het stellen van vragen en hiervan werd dankbaar gebruik gemaakt.

De ochtend was omgevlogen en enigszins verlaat begonnen we aan de lunch bestaande uit een kop heerlijke soep met belegde broodjes. De meest ideale omstandigheid om na te praten en bij te praten. Vele collega's maakten gebruik van de mogelijkheid om te 'vlinderen'. Een bezigheid die deze

bijeenkomsten zo kenmerkt en daarom ook een aangenaam karakter geeft aan dit soort samenscholingen. Maar er was een programma en dat moest volgens planning worden afgewerkt.

Na enig passen en meten kwam er een bestuurstafel en kon er begonnen worden met de vergadering.

Ondanks het niet te grote aantal leden werd het toch een geanimeerde vergadering. Kennelijk waren de aanwezigen begaan met het College want er kwam behoorlijk veel weerwoord op elk punt.

Het begon goed want de voorzitter kon 5 nieuwe leden aankondigen die van harte werden opgenomen in de groep nadat ze zich hadden voorgesteld en enig nieuws over hen zelf hadden verteld.

Er was slechts één vrouwelijke collega bij die prompt door de voorzitter werd gekust, en public, nota bene. Vervelender voor onze Cambuurliefhebber was het dat er ook een Heerenveen-supporter bij was.

Waar de voorzitter het meest naar uitzag was een aanvulling van het bestuur en dan het liefst uit het oostelijke deel van ons land, uiteraard omdat daar de wijzen vandaan komen maar in dit geval ook omdat het oosten niet meer duidelijk vertegenwoordigd was in het bestuur.

De notulen, waarvoor de secretaris weer zal zorgen, zullen u allen uit de doeken doen wat precies allemaal besproken is.

Wel dient opgemerkt dat de vergadering zo veel tijd vergde dat een pauze moest worden ingelast. Hier was door Plusfood al in voorzien want op de gang stond een grote serveerboy klaar voorzien van vele grote flessen met vele soorten frisdrank en twee kratjes met flesjes bier van de merken Amstel en Heineken en zowel met alcohol als zonder. Dit ontlokte een aanwezige Grolsch liefhebber, zo'n eigenheimer, de uitspraak dat er wel bier was maar geen Grolsch.

Na het lessen van de eerste dorst werd de vergadering vervolgd.

De tijd begon te dringen vanwege de vele discussies en daarom was het misschien een aardige oplossing van Plusfood dat zij de vergadering versneld tot een einde brachten. Vlak voor de Rondvraag werd de deur geopend en stond een man in smetteloos witte kledij maar wel met een grote schaal kipnuggets in de deur met de vraag of hij even aandacht mocht.

Natuurlijk jammer voor de voorzitter, in dit geval Jan Hulshoff, maar de 'nuggetman' stal de show en kreeg ineens alle aandacht, temeer daar ook nog een schaal met kaas en nog een schaal met lekkernijen van eigen fabrikaat volgde.

De geur die de lekkernijen verspreidde deed ons hunkeren en toen de voorzitter nog eenmaal vroeg: "Wie heeft er nog iets voor de Rondvraag", bleek niemand daarop te reageren

Afblazen dus de vergadering en beginnen met het laatste agendapunt, te weten: Einde programma met een drankje en een hapje. Opnieuw werd de serveerboy naar binnen gereden. Het bleek zelfs dat deze weer was aangevuld. Er stonden weer volle flessen frisdrank op en, tot grote vreugde van een liefhebber, ook een kratje met Grolsch. Dat maakte de dag volledig goed..

Er gaan geruchten dat de volgende Algemene ledenvergadering zelfs bij Grolsch gaat plaatsvinden, dus.....

Een leerzame en geweldig gezellige dag waarvoor Plusfood en dan met name de heren Van Zoelen en Tamsma hartelijk dank werden gezegd onder overhandiging van een bijzonder aardige attentie van het College waarmee de heren gerust konden thuiskomen.

Tevens een pluim op de hoed van Jan Hulshoff die deze dag had voorbereid en leiding heeft gegeven. En Jan is al zo druk.

Herman S. uit Goes

SENIOREN-HAPPENING 2003.

De maand Mei staat voor een heel groot aantal leden, werkend of gepensioneerd, al vele jaren in het teken van het College van Keurmeesters.

Immers in deze prachtige maand worden meermalen de Senioren-Happening en de (of een) Collegevergadering gehouden. Voor de Senioren was het ditmaal Drenthe waar de happening werd georganiseerd.

De collega's Bertus Elling en Teun Marissen hadden zich spontaan aangemeld.

Beiden stonden hoog in het vaandel geschreven dus waren de verwachtingen ook hoog gespannen.

Woensdag, 7 mei 2003

Op het programma stond dat er ca. 10.00 uur zou worden begonnen in het H.C.R. Brinkzicht te Vledder. Misschien voor een enkeling, uit Zeeland b.v., wat vroeg maar aangezien de organisatie een redelijk groot programma had af te werken was dit ook nodig.

Bertus Elling opende de dag met een, vol overtuiging, uitgesproken welkomstwoord. Het was weer de Bertus die we kenden van vele jaren geleden toen hij met veel inzet zijn werk deed in het bestuur van het, oh zo goed draaiende, Grote College.

Bertus had een speciaal en hartelijk woord van welkom voor Mevr. Neel Elzinga, echtgenote van toentertijd de zuivelspecialist van de Utrechtse Keuringsdienst Hendrik Elzinga, en Mevr. Mans Luijmes, echtgenote van de, eveneens overleden, Zutphense keurmeester maar vooral ons oud bestuurslid Gerhard Luijmes.

Een twee-eenheid waarvan we die dag nog volop zouden profiteren.

Maar eerst was er nog een tweede spreker, namelijk Thijs Blaauw uit Leeuwarden, als vertegenwoordiger van het bestuur van het 'grote' College.

Gelukkig maar want praktisch iedereen zat nog te genieten van de koffie met een groot, ovenvers en heerlijk gebakken stuk appelgebak met slagroom.

Smikkelen en smullen geblazen dus.

Thijs moest aantreden omdat van de noordelijke bestuursleden niemand beschikbaar was, er moest gevolg gegeven worden aan uitnodigingen voor buitenlandse missies waarmee maar weer eens wordt aangegeven dat de huidige Bijzondere Opsporings Ambtenaar (BOA), voorheen keurmeester, buiten de grenzen kijkt.

Jan Hulshoff zat in Brussel en Jan van der Laan in Riga (Letland)

Ook Thijs bleek uit het goede hout gesneden. Een echte keurmeester, hij hoort bij de ouderen onder de werkenden, die vol overtuiging zijn woorden ten gehore bracht.

Hij kwam nog even terug op het Keuringsgebied Assen dat toch echt verleden tijd is en dat het nu alleen maar gaat over het "Foodteam Fryslan" daar niet bij vertellend of je dan beter af bent of niet. Verder deed hij kond van de aanstaande uitdeling door Anton Scheffer van clubspeldjes, door Thijs 'pins' genoemd. Tot slot wenste hij ons allen uit de grond van zijn hart, en pas nadat hij er op gewezen had dat we er allemaal patent uitzagen, een geslaagde dag toe in het gastvrije edoch mooie Drenthe.

En toen als een haas naar de bus want het was intussen 11.00 uur. Hier leerden we de chauffeur kennen. Hij stelde zich voor als Anton en bleek al ras over een uitstekende vocabulaire te beschikken. Niet alleen wist hij veel te vertellen over de omgeving maar de manier waarop hij dit alles bracht was met recht motiverend en onderhoudend. Hij had een dubbeldekker, een bus met twee lagen zitplaatsen, meegebracht en om zich te verstaan met de mensen die boven zaten verwachtte hij als antwoord op een vraag hevig gestamp met de voeten. Natuurlijk werd dit even uitgeprobeerd. Maar deze wijze van communicatie was bijna niet nodig omdat er weinig op te merken of te klagen viel. De eerste opmerking die Anton richting keurmeesters maakte was plagend. Bij het verlaten van Vledder bleek er een weg afgesloten te zijn die eigenlijk bereden moest worden. Dit ontlokte Anton de opmerking: "Ze weten zeker dat er keurmeesters aankomen want ze hebben de weg al afgesloten". Anton had, als chauffeur, ook een oog voor de natuur. Regelmatig wees hij ons op mooie bosstroken, moerassen, poeltjes, c.q. vennetjes, c.q. meertjes maar ook grote heidevelden die overwoekerd dreigden te worden door grassen. Ja zelfs stopte hij een keer om ons uitdrukkelijk te wijzen op de aanwezigheid van een echte Drentse ree, maar zo los lopend in het veld. Verder wees Anton ons nog op de kwaliteit van het Drentse vee. Grote klasse hetgeen gezien kon worden aan de decoratie. Veel kalveren hadden een verworven pluimpje onder aan de buik hangen. Ja, ja, die Anton was van alle markten thuis.

Verder wees Anton ons op het belang van de alom aanwezige Drentse schapen Maar ook bloemen kwamen in Antons gezichtsveld voor. Zo wees hij ons op een heel groot veld met paardebloemen. Jaarlijks gaan mensen naar de bloembollenvelden hetgeen eigenlijk niet nodig is want ook in Drenthe heb je prachtige velden, geel gekleurd dit keer. Anton zou Anton niet zijn als hij ook hierbij niet een verhaaltje vertelde. De nu gele velden worden straks helemaal wit als de paardebloemen in de pluïjsjes aan voortplanting gaan denken. Vele jonge vrouwen uit Drenthe nemen zo'n gepluisde paardebloem ter hand en blazen drie keer. Het aantal pluizen dat blijft staan geeft het aantal kinderen aan dat de blazende dame zal krijgen. Althans volgens Anton. Zo vroeg hij ook of er nog een dirigent in de bus zat want die werd nog gezocht voor een groot koor. Niemand meldde zich hetgeen door Anton werd betreurd. Even later stopte hij bij het koor zonder dirigent

Helemaal de show stal Anton toen hij ons om drie minuten stilte vroeg. We reden toen met een bijna geruisloos draaiende motor door een prachtig bos terwijl Anton via de radio prachtig fluitende vogels liet horen. Het leek een beetje op het paradijs, althans zo stel ik mij een paradijselijk eiland voor. Weet ik veel? Tot slot, en dan stop ik over Anton, nog een openbaring. Anton blijkt eunuch te zijn. Jaha, luisterd. Hij wilde ons, via een spaarplan, meerdere dagen naar Drenthe laten komen en de mannen moesten dan boven slapen en de vrouwen beneden. Hij zou dan, om ons de nodige rust te gunnen, op de vrouwen passen als een soort harembewaker. Nou daar stappen we mooi niet in Anton Aan het eind van de rit werd Anton door Bertus bedankt en beloond met een, eerlijk en echt verdiende, cadeaubon.

Intussen waren we aangekomen in Gees bij restaurant De Zwerfkei waar genoten werd van een rijkelijk gevulde en overheerlijke groentesoep met een belegd broodje. Ook hier deed zich de mogelijkheid voor om tijdens het nuttigen van deze heerlijkheden met 'vlinderen' aan te vangen.

De reis werd op tijd vervolgt richting 'Ellert en Brammert', een prachtig openlucht museum te Schoonoord.

Genoemde heren, reuzen van professe, stonden opgesteld bij de ingang om zodoende trekpleister te zijn maar tevens werd een waarschuwend vingertje geheven om toch vooral voorzichtig om te gaan met alles wat zich achter de ingang bevond.

Om voldoende gesterkt aan een bezoek te beginnen werden we eerst nog verwend met een lekkere appel of een banaan, de nodige vitamines voor deze dag. Ook weer zo'n organisatorisch pluspuntje, immers het zijn de kleine dingen die t'um doen.

De legende rondom Ellert en Brammert zou hier vermeld moeten worden ware het niet dat Bertus en Teun met hun vooruitziende blikken hadden gezorgd voor een brochure voor ieder deelnemend lid waarin deze legende staat vermeld en veel mooier verteld wordt dan dat het hier zou kunnen.

Het Openluchtmuseum bleek te mooi en te groot om in de ons toegestane tijd te bewonderen maar bood ons wel weer een excellente gelegenheid om te vlinderen. Dit gebeurde, zoals duidelijk te zien was, gelukkig veel.

Ook het terras bij de horecagelegenheid voldeed ten opzichte hieraan uitstekend.

De tijd vloog.. De organisatie leek in tijdnood te geraken en liet de bus zelfs naar het terras toekomen om toch maar het strakke schema zo veel mogelijk te benaderen.

Ook de terugreis naar H.C.R. Brinkzicht was een ware belevenis. Opnieuw kregen we veel te zien en te horen en een ieder is nu wel overtuigd van het vele moois dat Drenthe ons te bieden heeft.

Eigenlijk zouden Bertus en Teun ons elk jaar wel mogen uitnodigen.

Wat ons geweldig trof was het rondgaan van Teun met een trosseltje suikerwerk en chocolaatjes waaruit mag worden opgemaakt dat alles tot in de puntjes was verzorgd en dat overal aan was gedacht.

Na een, wel of niet alcoholische, versnapering op het zonnige terras van Brinkzicht gingen we aan de mooi gedekte tafels. Heerlijke koffie en een enorm assortiment aan brood waaronder krentenbrood en speciaal suikerbrood werden ons deel.

Een hele collectie beleg en, U raad het al, ook de traditionele kroket gaf knapperig en warm acte de presence.

Toen de eerste honger gestild was vroeg Bertus Elling opnieuw onze aandacht.

Hij voelde zich de koning te rijk. De hele dag was een feest geweest en alles was voorbeeldig verlopen. Hij ging even in op de leeftijd van de deelnemers en maakte bekend dat de oudste aanwezige 82 jaar was. Een ieder keek gelijk richting collega Dalhuizen (helaas, geen foto) en deze ging toen maar staan omdat het toch een feest moet zijn om op een dergelijke leeftijd toch nog volwaardig aan een dergelijk evenement mee te kunnen doen. Hij wees er op dat er nog regelmatig contact was met collega G.P. van Eerten en dat deze nog iets ouder was.

Het meest gelukkig was Bertus om het feit dat dit allemaal georganiseerd kon worden voor eigenlijk een luttel bedrag als bijdrage voor deze dag. Hij gaf een uiteenzetting hoe het financieel allemaal geregeld was met medewerking van de Algemene Directie en het Bestuur van het College van Keurmeesters.

Bij deze uiteenzetting viel ook de naam van onze vertegenwoordiger in het Bestuur, Antoon Scheffer. Deze heeft actie ondernomen en toegang gezocht en gevonden tot de Algemene Directie hetgeen tot gevolg had dat ook in de toekomst gerekend kan worden op een leuke bijdrage vanuit Den Haag bij de organisatie van dit hopelijk jaarlijks terugkerend evenement. Bertus bedankte een ieder voor zijn of haar aanwezigheid en wenste ons allen wel thuis. Maar, en dat was toch een onverwacht extraatje, hij deed dit onder de toezegging dat elk lid een echte Rolder Bolle, een krentenbol van wereldklasse, mee naar huis kreeg.

Een luid applaus werd zijn deel.

Antoon Scheffer trad toen nog even naar voren om namens ons allen een woord van dank uit te spreken en energiek bedankten de aanwezigen Bertus en Teun met een daverend applaus.

Antoon maakte verder melding van het feit dat Nijmegen, bij monde van collega Sens, had aangeboden voor volgend jaar de organisatie van de Happening op zich te nemen hetgeen ook met gejuich werd begroet.

Antoon sloot af met de mededeling dat we allemaal, althans de leden, een speldje kregen om duidelijk aan te geven dat we achter dit College van Keurmeesters staan.

Tot slot mag ik opmerken dat de organisatie, Bertus Elling en Teun Marissen een geweldige pluim op de hoed verdienen. Het was een perfecte dag omlijst met geweldig weer en prachtige accommodaties. We zullen nog lang napraten over Drenthe.

Voor mezelf kreeg ik de indruk dat Bertus Elling de gelukkigste man van de dag was. Hij gaf in een van zijn speeches aan dat hij wel eens getwijfeld had aan het doen en laten van het College maar nu hij weer een hele dag onder collega's heeft vertoeft en volop heeft kunnen vlinderen, nu hij gezien en ervaren heeft wat een heerlijke sfeer of er in dit gezelschap heerst, ja nu is hij blij weer onder ons te zijn.

Dat velen zijn voorbeeld moge volgen en toetreden tot dit illustere gezelschap.

Veel gezondheid en geluk wordt u toegewenst zodat we volgend jaar met een nog groter gezelschap bijeen kunnen komen in Nijmegen.

Collega Sens heeft al eerder getoond een goed organisator te zijn dus: vol verwachting klopt ons hart

Het kan dan ook niet anders dan dat dit verslag wordt afgesloten met een foto waarop een organisator, een toekomstige organisator en de uitvinder van het "vlinderen" lopen, zij het onder toezicht.

Herman S. uit Goes.

HET SENIOREN-COLLEGE.

Tijdens de Happening in Drenthe hoorde ik van Wim Oosterbeek dat hij ook een pin of speldje had gekregen om te overhandigen aan Mevr.Ypma, de echtgenote van de veel te vroeg overleden Sjoerd.

Dat deed mij ineens weer denken aan een brief die ik in 1997 van hem mocht ontvangen en die memoreerde aan de oprichting van de Seniorenclub.

Om voor eens en altijd duidelijk te maken hoe of het, volgens Sjoerd Ypma, allemaal verlopen is hieronder een samenvatting uit de brief.

De voedingsbodem van het Senioren-college ligt in Hilversum. Sjoerd heeft het daar aan de orde gesteld in een bestuursvergadering. De toenmalige voorzitter Ger van Vliet heeft Sjoerd verzocht actie te ondernemen.

Vervolgens zijn, met medewerking van de secretaris van het College, alle senioren aangeschreven om zich uit te spreken over wel of niet een Senioren afdeling.

Limiet was dat meer dan 10 leden voor moesten zijn. De limiet werd ruimschoots gehaald en dus werd besloten om door te gaan.

Als eerste dag was gepland Donderdag, 13 september 1990 en wel te Hilversum.

Op die dag waren aanwezig: Dubach, Gerritsen, Leemput, Gaasbeek, Klein Goldewijk, Dalhuizen, de Kruijf, Pelleboer, Kraay, Houkes, van de Boorn, Begheijn en Ypma.

Na de lunch van die dag is besloten dat vooral ook de echtgenotes aanwezig moesten zijn.

In 1991 was de eerste bijeenkomst georganiseerd door de Senioren-afdeling Maastricht..

De foto, is niet de mooiste en duidelijkste van Sjoerd maar geeft ons wel de gelegenheid nog eens even aan hem te denken.

Herman S.